

ת"פ 31811/03/21 - מדינת ישראל נגד שלום שי אלמלח מלכה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 31811-03-21 מדינת ישראל נ' אלמלח(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רונית בש
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלום שי אלמלח מלכה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (א/1), במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, בביצוע עבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

2. ביום 3/3/21, בשעה 2:20 או בסמוך לכך, הנאשם נסע ביחד עם האני אבו סארי (להלן: האני), ברכב מסוג "פולקסווגן", בכביש 70 לכיוון דרום בכפר יאסיף, כשהאני נוהג ברכב והנאשם יושב לצדו במושב הנוסע הקדמי-ימני. בנסיבות האמורות, הנאשם החזיק והוביל עמו אקדח מסוג FN בקוטר 9 מ"מ, כשהוא טעון במחסנית עם 12 כדורים תואמים, ומוחבא בתוך גרב, בלא רשות על פי דין להחזקתם ולהובלתם. האקדח הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, המחסנית היא אביזר של נשק והכדורים הם תחמושת של נשק. באותה עת, בסמוך לאחר תחנת הדלק "דלק" שבכפר יאסיף על כביש 70 לכיוון דרום, עמדה ניידת משטרה גלויה, עם אורות כחולים מהבהבים (להלן: הניידת הראשונה), ובסמוך ליציאה מתחנת הדלק, עמדה ניידת משטרה נוספת, גלויה ללא אורות (להלן: הניידת השנייה) ובה היו שני שוטרים. בשעה 2:22, או בסמוך לכך, הנאשם והאני התקרבו לניידת הראשונה בנסיעה דרומה ברכב על כביש 70, ולפני שהגיעו אל הניידת הראשונה פנו שמאלה לתוך תחנת הדלק, בניסיון לחמוק מהניידת הראשונה. הנאשם והאני ניסו להגיע לפתח היציאה של תחנת הדלק ולנסוע לכיוון צפון, ובשלב זה, שוטר שנהג בניידת השנייה ניסה לחסום את יציאת הנאשם והאני מתחנת הדלק באמצעות נסיעה לאחור, פגע ברכב, והרכב נעצר לאחר שהתנגש במחסום בטון.

השוטרים שהיו בניידת השנייה, יצאו ממנה ואחד מהם צעק לעבר הנאשם והאני "לא לזוז משטרה". בשלב זה, הנאשם, שהבחין בשוטרים, יצא מהרכב ופתח בריצה מהירה לכיוון דרום במטרה לברוח מהם, ובכוונה להפריע לשוטרים כשהם

ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך, זאת כשהוא מחזיק ונושא את האקדח, המחסנית והכדורים, בלא רשות על פי דין להחזקתם ונשיאתם. הנאשם ברח לכיוון מגרש החניה שמצדה הדרומי של תחנת הדלק כשמספר שוטרים שהיו במקום רדפו אחריו, ובסוף המגרש, כשהבחין שדרכו חסומה על ידי גדרות, הנאשם השליך את הגרב ובה האקדח, המחסנית והכדורים לכיוון כביש 70, בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך. מיד לאחר האמור, נעצר הנאשם על-ידי השוטרים

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה הגישה, במסגרת ראיותיה לעונש, את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ט/1) ממנו עולה כי לחובתו שני רישומים פליליים - באחד הורשע בעבירות של חבלה במזיד ברכב ואיומים ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים, ובשני הושת עליו בבית המשפט לנוער בחיפה עונש שעיקרו צו של"צ, ללא הרשעה בדין, וזאת לאחר שנקבע כי ביצע בארבעה תיקים שונים עבירות רכוש רבות וכן שתי עבירות אלימות ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית.

4. באת-כוח המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (ט/3) והוסיפה וטענה בקצרה בעל-פה בדיון ביום 16/6/21. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לעברו הפלילי, כאמור, של הנאשם, וכן לעובדות כתב האישום המתוקן כדי להמחיש את חומרת מעשיו של הנאשם כמו גם לתמונות של האקדח והמחסנית (ט/2). נטען כי בשנים האחרונות מגמת הפסיקה לגבי עבירות בנשק היא של החמרה תוך מתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מעבירות אלו. עוד הדגישה המאשימה את עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק, אשר התרבו לאחרונה, לרבות עבירות הרצח האכזריות, לדבריה, הנגזרות באופן ישיר מהחזקת נשק בלתי חוקי על-ידי אנשים שאינם מורשים ועל-ידי גורמים עברייניים. נטען כי עסקינן בעבירות המבוצעות במחשכים תוך תחכום וקושי לחשוף את זהות העוסקים במלאכה, ולפיכך יש להשית עונש שישמש גורם מוקיע, מתריע ומרתיע.

5. המאשימה טוענת לערכים החברתיים הבאים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה - שלום הציבור, בטחון האיש, בריאותו ושלמות גופו וכן בטחון המדינה. נטען כי הנאשם תכנן את מעשיו וכי חלקו בביצוע העבירה מלא ומוחלט. עוד נטען כי הנאשם פעל באופן אקטיבי על מנת לברוח מהשוטרים והשליך את האקדח בזמן מנוסתו. לעניין הנזק הצפוי מביצוע עבירות בנשק, נטען כי הנאשם הוביל ונשא את האקדח בידעו מה המסוכנות הנשקפת ממנו.

6. המאשימה סקרה בטיעוניה הכתובים פסיקה להמחשת עמדתה לעונש (ראו גם את אסופת הפסיקה ט/4), ובסופו של דבר טענה למתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס כספי. בהינתן הודאת הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי אל מול עברו הפלילי והעדר אפיק שיקומי, מבקשת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם הנ"ל.

7. הסנגור טען לעונש בעל-פה בדיון ביום 16/6/21 ותוך כך ציין כי הנאשם היה אך בן 21 בזמן ביצוע העבירה. עוד טען הסנגור כי נוכח האמור בדו"ח ועדת דורנר על בית המשפט לפעול באופן זהיר בהפעילו את שיקול ההרתעה

ולתת לשיקול זה משקל נמוך. הסיגור ציין כי יש לתת את הדעת, מעבר לגילו הצעיר של הנאשם, גם לכך שבעברו אך שני רישומים פליליים קודמים בעבירות שאינן ברף חומרה גבוה.

8. הסיגור ביקש לאבחן בין המקרה שבפנינו לבין מקרים אחרים העולים מפסיקת המאשימה, וזאת נוכח העובדה שבמקרה דנן עסקינן, לשיטתו, בנסיבות פחות חמורות ובנשק מסוג אקדח ולא בנשק מסוכן יותר כדוגמת תת מקלע אוטומטי. לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

9. הסיגור ציין, ברוב הגינות כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם אין ההגנה עותרת להשתת עונש בתחתית מתחם העונש ההולם. אולם, בהינתן הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי וזמן יקר לצדדים, מן הראוי, לדעתו, למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל לשליש התחתון של מתחם העונש ההולם לו עותרת ההגנה, באופן שיושת עונש שינוע בין 15 עד 16 חודשי מאסר בפועל, וזאת תוך מתן הדעת גם לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם שגדל במצב סוציו-אקונומי קשה ושימש כאב לאחיו הקטנים.

ההגנה הותירה את רכיב הקנס לשיקול דעת בית המשפט, אך בד בבד ביקשה להתחשב במצבו הכספי הקשה של הנאשם.

10. הנאשם, בדברו בפני בית המשפט, אמר כי הוא מתחרט על מעשיו, כי לא יחזור עליהם וכי הוא מתכנן לחיות חיים נורמטיביים.

דין והכרעה

11. תיקון 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע"פ 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

12. הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירה של נשיאת נשק והובלתו שלא כדין הם שלום הציבור ובטחונו ואף בטחון המדינה הניזוק כתוצאה מהיקפם הגדול של כלי הנשק הלא חוקיים המוחזקים במדינה. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטיחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). דבריה הבאים של כב' השופטת ארבל שנאמרו בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.01.14) (להלן: עניין סלימאן) ממחישים אף הם את המסוכנות הפוטנציאלית הטמונה בעבירות בנשק לשלום הציבור ובטחונו: "...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה

בשלום הציבור וביטחון. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים..."

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לציין לחובת הנאשם את העובדה שנשא והוביל נשק מסוג אקדח כשהוא טעון במחסנית עם 12 כדורים תואמים, דבר הממחיש את המסוכנות הטמונה בעבירה שבפנינו. אין צורך להכביר במילים באשר להיות עבירות הנשק למיניהן משום תופעה נפוצה שהפכה זה מכבר למכת מדינה. אי לכך נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין על-ידי בית המשפט העליון כי מן הראוי להחמיר בענישת מי שהורשע בעבירות בנשק כגון זו שבפנינו וזאת למען הרתעת הפרט והרבים. כאן יפים דבריו הבאים של כב' השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) שנאמרו זה מכבר ב-ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009): "דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג וברית, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חווה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'".

14. בענייננו יפה גם כוחם של הדברים שנאמרו בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18/7/19) (להלן: עניין אזברגה):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחון הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוע. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי כבענייננו".

15. ומן הכלל אל הפרט: במקרה דנן אקדח טעון בכדורים עלול לשמש בסופו של דבר לירי וחלילה אף לקיפוד חיי אדם, ומשכך ברי כי יש להחמיר בענישתו של מי שהורשע בעבירה כגון זו שבפנינו, מה גם שלנשיאת והובלת הנשק נלוותה גם הימלטות של הנאשם מהשטרים, בעודו מחזיק ונושא את הנשק, ובסופו של דבר משליך אותו, וכל זאת בכוונה להפריע לשוטרים שמילאו תפקידם כדין. התנהלות זו של הנאשם מוסיפה לנסיבות ביצוע העבירה בתיק זה נופך של חומרה. לחומרה יש גם להוסיף את היות הנשק מוטמן בגרב, דבר המלמד על תכנון המעשים מבעוד מועד אם כי אין לדעת מה היה טווח התכנון.

16. להמחשת מדיניות הענישה בעבירות נשק שעניין נשיאת אקדח, תובא הפסיקה הבאה:

· בעניין אזברגה הנ"ל נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר נקי שהורשע, מכוח הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (נשיאת אקדח ומחסנית תואמת במשך זמן קצר) ונדון לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל ולעונש של מאסר מותנה. מתחם העונש ההולם

שנקבע בערכאה הדיונית נע בין 12-40 חודשי מאסר בפועל.

- בע"פ 390/17 עומר סער נ' מדינת ישראל (03.07.2017), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, מכוח הודאתו, בגין נשיאת אקדח בצוותא באמצעות אופנוע וכן נהיגה בקלות-דעת. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם וגזר עליו 34 חודשי מאסר בפועל חלף 40 החודשים שגזר עליו בית המשפט המחוזי תוך שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 28-54 חודשי מאסר בפועל.
- בת.פ (מחוזי חיפה) 61106-05-20 מדינת ישראל נ' עבד אל גני ((24/5/21) נגזר לאחרונה עונש של מאסר בפועל למשך 22 חודשים ומאסר מותנה על נאשם בעל עבר נקי שהורשע מכוח הודאתו בעבירות בנשק (נשיאה והובלה). אותו נאשם, נשא והוביל, בלא רשות על-פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג יריחו ובתוכו מחסנית, אשר הוחזק בשקית, מתחת למכסה המנוע ברכב.
- בת"פ (מחוזי חיפה) 31862-05-13 מ"י נ' מוחמד מחאמיד (1/10/13) הוטל על נאשם צעיר, בן פחות מ-21, עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין לצד עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו כדין.

17. לאחר שבחנתי כאמור את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצועה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות הפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 18 עד 40 חודשי מאסר בפועל.

18. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אציין, לטובת הנאשם, את הודאתו בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה את העדת העדים בתיק זה וכן חסכה מזמנו היקר של בית המשפט. לכך אוסיף לקולה את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שנטען על-ידי הסנגור, וכן את גילו הצעיר של הנאשם, שהינו כאמור אך בן 21. עם זאת, לחובת הנאשם, אציין את עברו הפלילי הכולל בחובו אמנם רק שני רישומים פליליים. אולם, עסקינן ברישומים בגין עבירות רכוש רבות, עבירות אלימות ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. כאן אציין לחומרה כי הנאשם נדון בגין הרשעתו מיום 12/3/20 למאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים וביצע את העבירה שבפנינו פחות משנה לאחר שחרורו ממאסר, כפי שנטען על ידי המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש בעל-פה.

19. לאחר ששקללתי את מכלול הטעמים הנ"ל, אני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן עונש של מאסר מותנה. בהינתן מצבו הכספי הקשה של הנאשם, לא יושט עליו קנס כספי.

20. בסיכומי של דבר אני דנה את הנאשם כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 3/3/21).
- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- לבקשת המאשימה, ניתן בזה צו להשמדת הנשק, המחסנית, הכדורים וכן הגרב וכובע הגרב שנתפסו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אדם סרי, ב"כ הנאשם עו"ד גב' סנדי אלקבץ וכן הנאשם שהובא על-ידי שב"ס.